

Primàries per la República o 155

written by Toni Strubell | 17 de juliol de 2018

Resulta difícil d'entendre la rapidesa amb què els patrons de "normalitat" han tornat als partits sobiranistes catalans. Escoltant el discurs i observant els moviments dels dos grans partits sobiranistes a les grans ciutats, notablement a Barcelona, es fa difícil de veure-hi reflectits la dinàmica i els anhels que estàvem vivint tot just fa un any entorn del Referèndum 1-0. Actuen com si res no hagués passat. Semblen voler encarar les vitals eleccions municipals de 2019 armats només de la tradicional parsimònia municipalista, exercici que, amb tota franquesa, mai no ha estat el fort de l'independentisme. Així, trobem candidats que sorprenen per la lleugeresa amb què es van rentar les mans de l'1-0 o plantejaments de "candidat sorpresa" a la llista com a únics reclams visibles d'una campanya que serà brutal.

És evident que així no contribuïrem ni un pam a l'avenç del país cap a la República. Davant el naufragi del PP, són la CUP i Ciudadanos –cadascú amb el seu ADN– els únics partits que semblen veure la importància de prendre mesures especials de cara a aquestes municipals per raons, òbviament, diametralment oposades. En canvi ERC i PDeCAT semblen navegar en un altre oceà, calmat i on aparentment només s'hi juguen fer un bon paper electoral i col·locar-hi més o menys regidors a l'Ajuntament de torn. Clarament no han entès que ens ho estem jugant tot. Com volen fer campanya, si és que volen parlar de la República Catalana, en un ambient de competència electoral entre sobiranistes? Com mostraran al poble que se l'ha jugat l'1-0, defensant les urnes amb el propi cos, que votant-los a ells hi sortirem guanyant? La gent s'hi rebotarà. No vam mirar de quin partit era el que defensava urnes l'1-0. A més, encara que volguessin parlar de programa municipalista amb propostes atractives, com poden pensar que això pesarà mediàticament,

amb el que està caient?

No. Tenim temps i cal reaccionar seriosament. Aquí estem davant d'una situació d'emergència, amb la necessitat vital d'enfortir un procés que no deixarem decaure. Una dinàmica que només pot desembocar amb l'activació, ja definitiva, de la República. Cal que l'independentisme –més enllà d'una CUP sempre a punt– prengui consciència del moment que estem vivint. Cal fer-los veure, a ERC i PDeCAT, la saviesa de la magistral fórmula que són les Primàries per la República, eina que farà sintonitzar tot l'independentisme amb la vibració del moment històric que estem passant. Tal com ho tenen enfocat ERC i PDeCAT, no faran res. Els mitjans unionistes faran una mega-aposta eclipsadora pels partits 155, amb el botifler Valls i el cínic monàrquic Collboni, i contra això no n'hi haurà prou per més propostes desdibuixades o candidats estrella que hi amunteguin. No comptaran més enllà de l'estret camp de la competència entre llistes sobiranistes. Munté i Bosch, per separat, no guanyaran contra això, perquè, entre altres coses, estaran mostrant que les seves prioritats no són la República sinó unes altres. I això ho comença a veure tothom menys els partits en qüestió.

L'únic que pot vèncer la inèrcia partidista d'ERC i PDeCAT és la fórmula de Primàries per la República, operació a la qual cal aportar-hi tot el múscul de l'ANC –dissabte passat vam poder veure que està més que fort–, tota la frescor estratègica del patriota Jordi Graupera, la CUP –si ho vol– i, sobretot, la benedicció del M.H. Sr. president Carles Puigdemont.